

1922. Hvis dette skulde være rigtigt, vil jeg i højeste Grad beklage det, og jeg haaber, at man inden den Tid skal blive klar over, at det vil være uforsvarligt ikke at forny Loven. Det er min Mening, at man absolut ikke behøvede at indskrænke Lovens Gyldighed til eet Aar, men udmærket godt kunde være gaaet til et længere Tidsrum, det vilde endog være i høj Grad ønskeligt, idet det vilde skabe mere stabile Forhold og hemme den usunde og uheldige Spekulation, som de kortvarige Fornyelser af Boligloven begunstiger. Nu er vi naaet til et Tidspunkt, hvor denne uheldige Spekulation i høje Ejendomspriser er ved at ebbe ud, den synes i hvert Fald at have kulmineret. Men naar man nu fremsætter et Lovforslag, som kun tilsigter en Forlængelse af Huslejelovens Gyldighed for et Aar, og man oven i Købet stærkt betoner, at man vil se, om man saa ikke dermed kan være færdig med den Sag, saa vil Ejendomsspekulationen blusse op igen til Tab og Skade for mange Mennesker i Samfundet. Det er saa meget mere unødvendigt kun at forlænge Lovens Gyldighed for eet Aar, som der i den gældende Lov og ogsaa i det foreliggende Lovforslag er en Bestemmelse om, at Kommunalraadene naar som helst kan ophæve bestaaende Nævn.

Man faar af adskillige Bemærkninger i Lovforslaget Indtrykket af, at det virkelige er Meningen at se at faa en Afvikling til 1. April 1922. Jeg skal saaledes pege paa Bestemmelsen i § 1 angaaende Valg af Nævn og Overnævn. Det foreskrives, at disse Valg skal foretages inden 1. Juni i Aar, og at deres Gyldighed skal udløbe med 1. April 1922, altsaa samtidig med den foreslaaede Huslejelovs Gyldighed. Det vilde være heldigere og mere betryggende, om man bestemte, at Nævnsvalgene i Juni Maaned skulde gælde et Aar. Saa vilde man ikke, naar det — hvad jeg føler mig forvisset om vil ske — viser sig, at Huslejelovens Gyldighed maa forlænges, og man muligvis først faar den forlænget i sidste Øjeblik, komme til at staa i den Forlegenhed, at der kunde gaa 14 Dage eller en Maaned, hvor man ikke havde Huslejenævn, fordi Valgets Gyldighed var udløbet med 1. April. Det kunde man let komme ud over ved ganske simpelt at bestemme, at Nævnsvalgene i Juni Maaned skulde gælde et Aar.

Det er ogsaa værd at bemærke, at Boligkommissionen har foreslaaet en Ordning, særlig med Hensyn til Financiering og Tilskud, for et længere Tidsrum, end der er Tale om i Lovforslaget. Man har

peget paa en Periode paa 4 Aar, og Forandringerne siden den Gang, da Boligkommissionen fremsatte det Forslag, er i hvert Fald ikke saa store, at det kan begrunde Ønsket om noget andet. Der er i Øjeblikket ikke blot her i København, men ogsaa i Provinsbyerne, og i ganske særlig Grad i de større, en saa stor Bolignød, at ethvert fornuftigt Menneske kan sige sig selv, at der ikke under nogen Omstændighed kan være Tale om, at denne kolossale Mangel paa Lejligheder kan afhjælpes i Løbet af et Aar. Det lader sig simpelt hen ikke gøre, saa meget mindre som den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at det ikke blot er talmæssigt, der mangler Lejligheder, idet mindre Lejligheder i stor Udstrækning er overfyldte. Jeg beklager derfor, at den højtaerede Minister ikke har foreslaaet en Forlængelse af Lovens Gyldighed for længere Tid, end der her er Tale om. Det vilde have været heldigere og skabt bedre og fastere Forhold, om man havde foreslaaet Forlængelse for længere Tid.

Bilag 1 til Lovforslaget indeholder de Punkter, hvorom Lejer- og Ejerorganisationernes Repræsentanter er enige. De Ændringer i den gældende Lov, som er udsprunget af denne Enighed mellem de interesserede Parter, er der ikke Grund for mig til at opholde mig ved. De er tilgængelige for enhver interesseret, og jeg kan sikkert gaa ud fra, at alle ærede Medlemmer har gjort sig bekendt med dem. Der er dog en enkelt af disse Ændringer, som jeg skal skænke en nærmere Omtale, idet den danner en Undtagelse fra den Regel, at man kan se med Forstaaelse paa disse Ændringer, fordi begge Parter er enige om dem. Det er Ændringen i § 2, der gaar ud paa, at Kommunalraadene kan tvinges til at beskikke eller udnævne de Medlemmer til Nævnene, som Grundejerorganisationerne og Lejerorganisationerne indstiller. I første Omgang bibeholder Kommunalbestyrelserne deres nuværende Ret til at vrage, til ikke at tage Hensyn til Indstillingerne i Tilfælde, hvor de ikke finder det formaalstjenligt; men saa tilføjes der en ny Bestemmelse om, at der skal gøres en ny Indstilling, og Kommunalbestyrelsen skal da være bundet af denne Indstilling og tage dem, der bydes af de paagældende Organisationer. Og det hedder i Forslaget, at Organisationerne af Ejere og Lejere *kan* indstille dobbelt saa mange, som der skal udpeges af Kommunalraadene, men der staaer ikke noget om, at de *skal*. I Virkeligheden vil det være at sætte Kom-